

[Anders Andersen.]

virkning af i alle konsekvenser. Jeg må indrømme, at jeg kan også være lidt forbavset over, at man har haft så let ved fra hr. Ivar Nørgaards side her at slå fast, at der ligger så store muligheder, som der er blevet givet udtryk for. Jeg kender ikke for nærværende baggrunden for disse vurderinger og er derfor ikke i stand til at gøre op, om disse tal er rigtige, og om de har den rækkevidde. Men jeg vil dog gerne understrege et par ting.

For det første træder virkningerne af ordningen jo først i kraft i 1972, når den første del af traktatudkastet om unionen skal sættes i kraft. Der er vel ingen, der kender afsætningsvilkårene for landbrugsprodukter frem til 1972. Der er vel ingen, der på nuværende tidspunkt kan sige, hvilken værdi ordningen repræsenterer til den tid. Jeg vil gerne se den, der er så forudseende på dette område, at han kan sige det. Det er vist vanskeligt. Jeg vil også gerne sige, at vi kender heller ikke rækkevidden af de præferencer, der er givet. Vi ved, at der er 10 pct.s præference, men hvis der kun er 10 pct.s præference for landbrugsvarer, har vi jo erfaringer for, at det ikke vil være tilstrækkeligt. Et nærmere kendskab til, hvad der yderligere er føjet til, må være til stede, før man kan bedømme denne udvikling.

Jeg lagde mærke til, at hr. Ivar Nørgaard slog ud med hånden hen imod handels- og økonomiministeren. Ja men hvad er det, handels- og økonomiministeren har sagt i sin redegørelse? Han har jo netop givet udtryk for megen forsigtighed i vurderingen. Han har sagt, at der er mulighed for at øge eksporten. Ja men det er da også rigtigt, men der er jo ikke mulighed for på nuværende tidspunkt, her i dette øjeblik, konkret at slå fast, at så og så meget vil der være at hente på det område. Det har økonomi- og handelsministeren jo heller ikke sagt. Jeg tror, der blev talt lidt om fuglene på taget. Hvis de kan flyve ned og sætte sig på hånden, så er det måske rigtigt, men man skal nok være lidt forsigtig med på nuværende tidspunkt at slå fast, hvor meget eller hvor lidt der er at hente, og jeg vil i hvert fald forbeholde mig at få lejlighed til at se den endelige udformning, før jeg kan foretage en nøje vurdering deraf.

Der er også andre ting, som vi heller ikke er i stand til at gøre op. Vi kender ikke omkostningsvirkningerne. Vi ved, hvad der også står i handelsministerens tale, at der for landbrugets vedkommende for visse af vore råvarer vil komme en omkostningsstigning, som jo også vil betyde noget i hele sammenligningsbilledet.

Jeg vil gerne understrege disse ting, for at der ikke på nuværende tidspunkt i offentligheden skal rejse sig en overdreven forestilling om, hvor meget det vil være muligt at hente. Jeg vil gerne samtidig sige, at personlig hilser jeg da med tilfredshed, hvis der virkelig er disse muligheder. Det skal der ikke være nogen som helst tvivl om. Jeg har intet ønske om at nedplacere de resultater, der er opnået. Det kan ikke være i nogen som helst erhvervsgruppes interesse, heller ikke ud fra en politisk betragtning.

Jeg har også lagt mærke til en anden ting, som jeg synes der er grund til at pege på — det er for øvrigt også en af de ting, som hr. Ivar Nørgaard og jeg har haft lejlighed til at drøfte på møder — nemlig forhandlingssituationen. Jeg forstod, at hr. Ivar Nørgaards udtryksform i dag var betydelig anderledes, end jeg tidligere har mødt den. I dag fulgte den nemlig den realistiske indstilling, som også kom til udtryk i økonomi- og handelsministerens redegørelse: at man i en forhandlingssituation over for fællesmarkedet vil forhandle enkeltvis. Det er for øvrigt en af de ting, som jeg gang på gang har givet udtryk for, og en opfattelse, som man altså også deler i den redegørelse, som foreligger.

Det, der i og for sig er det væsentlige i hele vurderingen af disse markedsproblemer og den nordiske union, er jo det, som jeg tror vi allesammen kan være enige om, at vedtagelsen af denne union ikke skaber vanskeligheder for, at det store markeds-sigte, altså forhandlingerne med fællesmarkedet, kan føres videre og kan føres til en positiv afslutning for os sammen med andre ansøgerlande. Det er for mig noget ret afgørende, og jeg må have lov at opfatte det sådan, at den vurdering, der ligger fra regeringens side på dette område, må være at forstå sådan, at de resultater, der her er opnået, den beslutningsfase, som man kommer ind i, ikke vil skabe problemer el-